

Υποδοχή ιερού Λειψάνου Αγίας Ελένης και πανήγυρη Μητροπολιτικού Ναού Καρδίτσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με την δέουσα λαμπρότητα και ιεροπρέπεια τιμήθηκε η μνήμη των Αγίων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης. Επίκεντρο του εορτασμού ήταν ο περικαλλής ομώνυμος Ιερός Μητροπολιτικός Ναός της πόλης, ο οποίος από τις 11 έως τις 15 Μαΐου είχε υποδεχθεί την Τιμία Ζώνη της Υπεραγίας Θεοτόκου εκ της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου την οποία προσήλθαν για να προσκυνήσουν χιλιάδες προσκυνητές από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Την Τρίτη 20 Μαΐου, το απόγευμα, η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και

Φαναριοφερσάλων είχε τη χαρά και την ευλογία να υποδεχθεί τεμάχιο του ιερού λειψάνου της Αγίας Ισαποστόλου Ελένης, μητέρας του Μεγάλου Κωνσταντίνου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας. Το ιερό λείψανο μετέφερε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Φαναρίου **κ. Αγαθάγγελος** και το υποδέχθηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **κ. Τιμόθεος**.

Το ιερό λείψανο θα φυλάσσεται μόνιμα στον Μητροπολιτικό Ναό

Ακολούθησε Πανηγυρικός Δισαρχιερατικός Εσπερινός, στον οποίο χοροστάτησε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Φαναρίου κ. Αγαθάγγελος, συγχοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου κ. Τιμοθέου.

Το ιερό λείψανο θα παραμείνει στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, όπου και θα φυλάσσεται μόνιμα, προς ευλογία και αγιασμό των πιστών. Η μόνιμη τοποθέτηση του ιερού λειψάνου στον Μητροπολιτικό Ναό αποτελεί μια ανεκτίμητη ευλογία για την τοπική Εκκλησία και τους πιστούς, οι οποίοι θα μπορούν πλέον να

προσκυνούν και να αντλούν δύναμη από την παρουσία της Αγίας Ισαποστόλου Ελένης ανάμεσά τους.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος εξέφρασε τη βαθιά του χαρά, συγκίνηση και ευγνωμοσύνη κατά την επίσημη υποδοχή του αποτμήματος του Ιερού Λειψάνου της Αγίας Ελένης στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μητροπόλεώς του. Τόνισε πως επρόκειτο για μια ιστορική και πνευματικά σημαντική στιγμή, καθώς το λείψανο αυτό επρόκειτο να παραμείνει μόνιμα στον Ναό, ως ευλογία, φρουρός και καθοδηγητής για τον λαό της τοπικής Εκκλησίας.

Απευθύνθηκε με ευγνωμοσύνη προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φαναρίου κ.

Αγαθάγγελο, Γενικό Διευθυντή της Αποστολικής Διακονίας, ευχαριστώντας τον θερμά για την μέριμνά του και την αγάπη του που εκφράστηκε έμπρακτα με την παραχώρηση του λειψάνου από το Ιερό Προσκύνημα της Αγίας Βαρβάρας Αττικής. Υπογράμμισε πως η προσφορά αυτή αποτελούσε πνευματική κληρονομιά και ευλογία για την τοπική Εκκλησία.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς στο πρόσωπο της Αγίας Ελένης, χαρακτηρίζοντάς την ως μητέρα και Ισαπόστολο, που με την πίστη και την παρουσία της ενέπνευσε τον υιό της, Μέγα Κωνσταντίνο, να βαπτιστεί, να μετανοήσει και να κατανοήσει το μέγεθος της Ορθοδόξου Πίστεως. Τόνισε τη συμβολή της στη μετάβαση της Εκκλησίας από τις κατακόμβες σε μια νέα εποχή, κατά την οποία ανεγέρθηκαν ναοί και εδραιώθηκε το δόγμα και η διδασκαλία της πίστεως.

Στη συνέχεια, εξήρε τη σημασία της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, η οποία

συγκλήθηκε με πρωτοβουλία του Μεγάλου Κωνσταντίνου, και στην οποία θεμελιώθηκαν οι όροι της πίστεως και τα πρώτα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως. Επισημάνε ότι η προσφορά του Κωνσταντίνου και της μητέρας του προς την Εκκλησία παραμένει ανεκτίμητη για τη σωτηρία και την πορεία του λαού του Θεού.

Επιπλέον, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον ρόλο του Μητροπολίτου Φαναρίου Αγαθαγγέλου ως Γενικού Διευθυντή της Αποστολικής Διακονίας, επισημαίνοντας την πολύπλευρη προσφορά του, τη διαρκή μέριμνά του για τη διάδοση της Ορθοδόξου πίστεως, τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδος, καθώς και την προσπάθειά του να καλλιεργήσει σχέσεις με άλλες χριστιανικές ομολογίες.

Κλείνοντας, τόνισε πως η παρουσία του Ιερού Λειψάνου στον Μητροπολιτικό Ναό επρόκειτο να σηματοδοτήσει μια νέα εποχή ευλογίας, αγιασμού και πνευματικής ενίσχυσης για τον λαό της τοπικής Εκκλησίας. Ευχαρίστησε ξανά τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φαναρίου για την προσφορά και κατέθεσε την ελπίδα ότι το παράδειγμα της Αγίας Ελένης και του Μεγάλου Κωνσταντίνου θα εμπνέει εσαεί τους πιστούς στην πορεία τους προς τον Θεό.

Εν πληρότητι πνευματικής συγκινήσεως και βαθείας θεολογικής

νοηματοδοτήσεως, μετά την προσλαλιά του Σεπτού Ποιμενάρχου κ. Τιμοθέου, τον λόγο έλαβε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φαναρίου κ. Αγαθάγγελος, ο οποίος διερμήνευσε τον σεβασμό και την πνευματική χαρά της Αποστολικής Διακονίας διά την ιστορική αυτή στιγμή, αναφέροντας τα εξής:

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ποιμενάρχα,

Σεβάσμιοι Πατέρες,

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ἀνατρέχω στὸν Θεό καί κάνω τὴν ἀρχή ἀπὸ τὴν πιό μεγάλη ἀπὸ τίς ἡμέρες, τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἀναφωνώντας Χριστός Ἀνέστη!

Ἀπόψε φαιδρός ὁ οὐρανός, καταλαμπόμενος ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως!

Ἀπόψε φαιδρότερα τὰ σύμπαντα ἀπὸ τὸ φῶς τῆς καρδιάς τῶν Χριστιανῶν!

Καί κατ' αὐτὴ τὴν ἱερά στιγμή πανηγυρίζουμε μέ ἱερές δαδουχίες, ἐγείρουμε μέλος ἔνθεο καί ᾄδομε ὕμνο οὐράνιο¹!

Αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἡ κυριώνυμος, ἡ τροπαιοῦχος, ἡ τῆς Ἀναστάσεως ἔθιμος καί τῆς χάριτος καλλωπίστρια², μᾶς καλεῖ νά τιμήσουμε ὡς ψηλάφιση τῆς αἰτήσεώς μας, ὡς κατανόηση τῆς προσδοκίας μας, ὡς παρουσία τῆς ἀστραπῆς τοῦ ὑπερβατικοῦ³, τοὺς ἁγίους Ἰσαποστόλους Κωνσταντῖνο καί Ἑλένη, τοὺς Ἁγίους μέ τὸν θαυμαστό πόθο τοῦ Θεοῦ καί τὸν ἔνθεο τρόπο, τὴν ἀγάπη καί τὴν τελεία συμπάθεια⁴.

Οἱ ἅγιοι Κωνσταντῖνος καί Ἑλένη ἔγιναν ἡ πηγή τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ καύχημα τῶν περάτων, ἡ γῆ τῶν ἐναρέτων πράξεων, οἱ εὐεργέτες πάντων, οἱ θερμότατοι πρέσβεις, τῶν Ἀποστόλων ισότιμοι. Ἀλλάξαν μέ τὴν δράση τους καί προσδιόρισαν τὸ περιεχόμενο τῆς παγκόσμιας ἱστορίας κατὰ

¹ Ἡσυχίου, Πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων, Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, Homélie Pascales, ἐκδ. Cerf, Παρίσι 1972, σελ. 66.

² Ψευδοχρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὴν Ἀνάστασιν, Homélie Pascales, ἐκδ. Cerf, Παρίσι 1972, σελ. 320.

³ Λεοντίου, Λόγος εἰς τὴν Ἀνάστασιν, Homélie Pascales, ἐκδ. Cerf, Παρίσι 1972, σελ. 66.

⁴ Ὡδὴ ε', Ὁρθρος ἐορτῆς 21^{ης} Μαΐου.

τρόπο μοναδικό. Χωρίς τούς Ἀγίους οὔτε ἡ Εὐρώπη θά εἶχε συγκεκριμένη πνευματική κληρονομιά, οὔτε ὁ κόσμος μιά τόσο ἀκμαία ἀκτινοβολία τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος γιά τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο.

Ὁ βίος καί ἡ προσφορά τῶν ἁγίων Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ἔρχονται σήμερα νά ὑπενθυμίσουν καί νά τονίσουν, ὅτι αὐτά πού συμβαίνουν σήμερα ἔχουν ἀλλάξει δραματικά τήν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ὁ κόσμος ζεῖ σήμερα σέ μιά κατάσταση χωρισμοῦ ἀπό τήν θεανθρωπότητα. Μορφοποιεῖ μιά ἀνθρωπότητα χωρίς Θεό. Ἡ πίστη δέν εἶναι πιά ἡ πηγή τῆς ζωῆς. Ἐγινε, ἀπό δωρεά, ἀναγκαστική θρησκεία. Ἐγινε μιά προσθήκη. Ἐνα στοιχεῖο, μιά συνήθεια, πού προστίθεται στίς δομές τοῦ κόσμου στίς ὁποῖες οἱ πιστοί εἶναι ἐνταγμένοι.

Αὐτό πού ἔχασε ὁ ἱστορικός Χριστιανισμός εἶναι ἡ αἰσιοδοξία τῆς εὐλάβειας, ἡ ὁποία εἶναι ἄδεια ἀπό τήν τραγικότητα. Μετά ἀπό χιλιετίες ἱστορικῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἡ πιό φοβερή κριτική, πού μπορεῖ νά ἐκφέρει ὁ κόσμος γιά τήν Ἐκκλησία εἶναι, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀντανακλᾷ τόν κόσμο.

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ζεῖ μέσα στήν ἀπουσία. Εἶναι βυθισμένος μέσα στήν γήινη διάρκεια. Ἡ ἀγωνία ἐνός θανάτου, πού δῆθεν πιστεύουμε ὅτι μποροῦμε νά ἀποφύγουμε, παρουσιάζεται μέ ἄπειρους καινούργιους φόβους: τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας, τῆς οἰκολογικῆς καταστροφῆς, τοῦ διαδικτύου, τοῦ ἄγχους καί τῆς μέριμνας, τῶν ἄπειρων δαιμονικῶν καινοτομιῶν πού μᾶς ἐπιφυλάσσονται⁵.

Συνεπῶς τί ζοῦμε σήμερα; Τί ἀναγγέλει τό αὔριο;

Θά ἔλεγα ὅτι σήμερα ζοῦμε τήν λησμοσύνη τῆς Ἀνάστασης. Ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τά μεγάλα

⁵ Λύκ Φερρύ, Ἡ ὠραιότερη ἱστορία τῆς φιλοσοφίας, ἐκδ. Πατάκη, Ἀθήνα 2016, σελ. 384.

γεγονότα του Εὐαγγελίου, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν καρδιά καὶ τὸ κέντρο τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρευτικῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας. Χωρὶς Σταυρόν δέν γίνεται Ἀνάσταση. Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Σταυροῦ, γι' αὐτὸ βιώνει καὶ ζεῖ ἀδιάκοπα τὴν ἀνείπωτη χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως. Τὴν κάθε θλίψη διαδέχεται ἡ χαρὰ, τὸν κάθε κόπο ἡ ἀνάπαυση καὶ κάθε ἐξουδένωση, σὺν τέλος παραχωρεῖ τὴν θέση τῆς στήν δόξα. Δημιουργηθήκαμε, γιὰ νὰ εὐεργετηθοῦμε. Εὐεργετηθήκαμε, ἐπειδὴ δημιουργηθήκαμε. Μᾶς δόθηκε ὁ Παράδεισος, γιὰ νὰ εὐτυχίσουμε. Χρειασθήκαμε Θεό πού σαρκώθηκε καὶ ἀπέθανε, γιὰ νὰ ζήσουμε. Νεκρωθήκαμε μαζί Του, γιὰ νὰ καθαρισθοῦμε. Ἀναστηθήκαμε μαζί Του, ἐπειδὴ μαζί Του καὶ νεκρωθήκαμε. Συνδοξασθήκαμε, ἐπειδὴ συναναστηθήκαμε.

Ἀτενίζοντες στὸν σημερινό κόσμο καὶ τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητας ὅλοι διαπιστώνουμε, ὅτι ἀπὸ παντοῦ ἤχουν ἀκοές πολέμων, βίας, τρομοκρατίας, ἀδικίας, ἀνέχειας, φτώχειας, δυστυχίας, πείνας, προσφυγιάς. Σέ αὐτές τίς προοπτικές, προαισθανόμαστε πὼς ἡ ἀγωνία τῶν λαῶν τῆς γῆς συνιστᾷ σήμερα τὴν κόλαση, ὅπου κατεβαίνει ὁ Χριστός. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἀπὸ κανένα ἄλλο μέρος, μᾶς ἀνιστᾷ ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός τῆς Ἐκκλησίας!

Ὁ κόσμος σήμερα ἀναζητᾷ ἀπὸ ἐμᾶς μιὰ ἀξιόπιστη ὀρθόδοξη μαρτυρία, πού νὰ δίδει νόημα καὶ περιεχόμενο στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Ἀναμένει ἀπὸ ἐμᾶς νὰ εἴμαστε μάρτυρες τῆς χαρᾶς. Ἡ μόνη ἀγγελία πού εἶναι στ' ἀλήθεια καλὴ ἀγγελία γιὰ τὸν ἄνθρωπο, εἶναι τὸ μήνυμα τῶν ἁγίων Ἰσαποστόλων πού ἔγινε μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας: ὁ Χριστός ἀνέστη. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ὑπόσχεση ζωῆς. Οἱ χριστιανοί εἶναι τὸ ἅλας τῆς γῆς πού τὴν ἐμποδίζει νὰ σαπίσει καὶ πού ἤδη τὴν μεταμορφώνουν σέ προσφορά. Οἱ ἅγιοι Ἰσαπόστολοι Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη μᾶς ὑπενθυμίζουν τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὁλόκληρη εἶναι ἀποστολική, ὅτι εἶναι ὁλόκληρη αὐτόπτης μάρτυς τοῦ Ἀναστάντος. Κάθε χριστιανός, ἐφ' ὅσον ἀνήκει στὴν Ἐκκλησία,

εφ' ὅσον εἶναι ἓνας μάρτυρας ὑπεύθυνος τῆς ἀλήθειας, ἐφ' ὅσον εἶναι «λειτουργικός ἄνθρωπος» - «εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν» ψάλλει ὁ λαός μετά τήν θεία Κοινωνία - εἶναι λοιπόν, ἓνας αὐτόπτης μάρτυρας καί ἓνας αποστολικός ἄνθρωπος.

Καλούμεθα, λοιπόν, νά ζήσουμε τήν ἐκκλησιαστική ζωή καί πράξη μέ διάθεση ὑπακοῆς στό νόημα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως αὐτό ἀποτυπώνεται στήν ἀγάπη καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Καλούμεθα νά γίνουμε ἀποστολικοί ἄνθρωποι, γιά νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τόν μεγάλο φόβο τοῦ θανάτου, τά ἀδιέξοδα, τήν ἀπελπισία. Καλούμεθα, ὡς οἱ ἅγιοι Κωνσταντῖνος καί Ἑλένη, νά ἀτενίσουμε καί πάλι τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ζωή καί ἀνάστασις! Καί ἔτσι νά θεμελιώσουμε τήν πίστη μας στήν ἐλπίδα καί τήν προσδοκία!

Σπεύσαμε, Χριστιανοί μου κοντά σας, διότι ἡ τιμία καί αἰδέσιμος κεφαλή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεσσαλιώτιδος, ὁ φίλτατος οἰκεῖος ἀδελφός Μητροπολίτης κος Τιμόθεος μᾶς ἀπηθύνη φιλάγια καί εὐγενῆ πρόσκληση. Σπεύσαμε πλησίον σας ἐξ αἰτίας τῆς δυνάμεως καί τῆς καρδίας ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀπόψε μᾶς παρεχώρησε τό κανονικό δικαίωμα οἰκείου πατρός νά χοροστατεῖ καί νά κηρύσσει λόγο πνευματικῆς οἰκοδομῆς καί διδασχῆς πρὸς τόν λαό του. Για τίς εὐλογίες πού μᾶς ἐχάρισε ἀπόψε, τήν μαθητεία στήν εὐλάβεια, τήν τιμή καί τήν χαρά, ἀνταποδίδομε ἄδολα, αὐθεντικά, γνήσια λόγο εὐγνωμόνου εὐχαριστίας φελλίζοντες ἐνώπιον συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας «Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Τιμοθέου».

Ἐφέτος, Σεβασμιώτατε, συμπληρώνονται 1700 χρόνια ἀπό τήν σύγκληση τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τό 325 μ.Χ. στήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας, στήν ὁποία ἔλαβαν μέρος 318 Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, πού μέ τόν φωτισμό τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταδίκασαν τόν ἀρειανισμό καί τόν γνωστικισμό πού μέχρι σήμερα ἀλλοιώνει καί διαστρέφει τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος συνεκάλεσε τήν Σύνοδο ὄχι γιατί

ἐπεδίωκε νά διοικεῖ, ἀλλά νά εὐεργετεῖ τήν Εκκλησία. Δέν ἤθελε νά ἀσχοληθεῖ παρὰ μόνο μέ θέματα πού ἀφοροῦσαν στήν ὀρθοτόμηση τῆς ἀληθείας. Ἡ κρίσιμη φράση του, «περί τῆς πίστεως σπουδάσωμεν», διασώζεται σχεδόν ἀπό ὅλους τοὺς ἐκκλησιαστικούς ἱστορικούς. Ἡ δέ ἁγία βασίλισσα καί αὐγούστα ἱσαπόστολος Ἑλένη ἀνέδειξε τά ἱερά προσκυνήματα τῶν Ἀγίων Τόπων καί ἤρρε τον Τίμιο Σταυρό. Γι' αὐτό καί ἡ σημερινή ἐορτή τοῦ ἱεροῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Καρδίτσας, τῆς καθέδρας σας, πού συμπίπτει μέ τήν ἐπέτειο τῶν 1700 χρόνων ἀπό τῆς συγκλήσεως τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀποκτᾷ μέσα στόν ἱστορικό χρόνο μιᾷ ἰδιαίτερη σημασία.

Διότι μετακομίσαμε πρὸς εὐλογίαν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ σας καί πρὸς δόξαν Θεοῦ ἀπότμημα ἐκ τῶν ἱερῶν λειψάνων τῆς ἁγίας Ἰσαποστόλου Ἑλένης, τῆς ὁποίας τό ἱερό σκήνωμα εἶναι ἀποθησαυρισμένο στήν ὁμώνυμη νῆσο τῆς Ἀγίας Ἑλένης τῆς πόλεως τῆς Βενετίας τῆς Ἰταλίας, γιά νά διαφυλαχεῖ ἐδῶ, στόν ἱερό μητροπολιτικό ναό τῆς Καρδίτσας, ὡς φυλακτήριον πάντων καί χαράκωμα, καί κραταίωμα καί ἱερόν καταφύγιον.

Αρχιερατικό συλλείτουργο

Την κυριώνυμο ημέρα, Τετάρτη 21 Μαΐου 2025, τελέσθηκε η ακολουθία του Όρθρου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου και η Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Αγαθαγγέλου και συλλειτουργούντος του Ποιμενάρχου κ. Τιμοθέου

Προ της Απολύσεως ευλόγησε το κόλλυβο των Αγίων και τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Μητροπολίτου πρ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρού Κωνσταντίνου, ο οποίος κατ' αυτή την ημέρα ήγαγε την ονοματική του εορτή.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε, στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Αγαθάγγελος.

